

ЗАКРІПЛЮЮЧИ ДОСЯГНУТЕ, НАРОЩУВАТИ ТЕМПИ ЗУСТРІЧ ВИБОРЦІВ З В. В. ЩЕРБИЦЬКИМ

В обстановці високого політичного і трудового піднесення йдуть назустріч виборам до Верховної Ради СРСР трудівники міст і сіл Радянської України. На багатовисхідних зустрічах виборців з кандидатами в депутати найвищого органу державної влади країни вони одностайно схвалюють внутрішню і зовнішню політику КПРС, заявляють про своє прагнення успішно виконати рішення грудневого (1983 р.) і позачергового лютого (1984 р.) Пленумів ЦК КПРС, самовіддано працюючи примножувати могутність соціалістичної Батьківщини.

24 лютого в Палаці культури «Україна» відбулася зустріч виборців Ленінського виборчого округу м. Києва з кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР членом Політбюро ЦК КПРС, Першим секретарем ЦК Компартії України В. В. Щербицьким.

Оплесками зустріли присутні товариші В. В. Щербицького, О. Ф. Ватченка, І. О. Герасимов, Є. В. Качаровський, Б. В. Качура, І. О. Мозгового, О. А. Титаренка, О. С. Капто, С. Н. Муху, Я. П. Погребняка.

З великим піднесенням було обрано почесну президію в складі Політбюро Центрального Комітету КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем К. У. Черненко.

Зустріч відкрив перший секретар Ленінського райкому партії К. І. Панікарський.

Слово надається довірливій особі кандидата в депутати — бригадирові фрезувальників виробничого об'єднання «Завод «Арсенал» імені В. І. Леніна», лауреатові Державної премії УРСР П. І. Іванову. Розповідаючи про життєвий шлях товариша В. В. Щербицького, він відзначив, що вся діяльність кандидата в депутати є яскравим прикладом відданості справі партії, беззавітності служіння Батьківщині, і радянському народові. Від імені комуністів, усіх трудівників підприємства, які разом з іншими колективами внесли до товариша В. В. Щербицького кандидатуру в депутати Верховної Ради СРСР, П. І. Іванов закликав виборців одностайно піддати голоси за кандидата не порушуючи блоку комуністів і безпартійних.

Потім виступили генеральний директор виробничого експериментального заводу об'єднання «Київ» Герой Соціалістичної Праці П. Ю. Тарасюк, директор інституту електрозварювання імені Є. О. Патона АН УРСР, президент Академії Наук УРСР Б. Є. Патон, секретар правління Спілки письменників України В. О. Коротич, учителька середньої школи № 164 Л. М. Глазкова, студентка Київського Державного університету імені Т. Г. Шевченка С. О. Полковниченко та інші.

Промовці підкреслювали, що трудящі столиці України, як і всі радянські люди, з піднесенням і гарним схваленням сприйняли підсумки лютого Пленуму ЦК КПРС і сповнені рішучості практичними діями внести свій вклад у зміцнення економічної та оборонної могутності соціалістичної Вітчизни. Вони зазначили, що ще ширше розгорнуть змагання за успішне виконання рішень XXVI з'їзду КПРС, завдань п'ятиріччя.

Тепло зустрічний привітанням з промовою виступив В. В. Щербицький. Подякувавши за високе довіря, він відзначив, що бути представником трудящих у найвищому органі державної влади країни — велика честь і велика відповідальність. Це насамперед вияв повного довіря Комуністичній партії Радянського Союзу, в якій народ бачить свого випробуваного, колективного вождя, патрона і організатора всіх наших перемог.

Єдність партії і народу, незламна дружба народів завжди були, є і будуть життєво важливим джерелом незламної сили нашого суспільства. Ця монолітна єдність проявилася і в скорботі дні, коли радянські люди проводжали в останню путь славного сина Комуністичної партії, полум'яного патріота Радянської Батьківщини, стійкого борця за мир Юрія Володимировича Андропова. Переживаючи гіркоту тяжкої втрати, наш народ ще тініше згуртувався навколо ленінського Центрального Комітету партії, Політбюро ЦК КПРС, виявив класову свідомість і високу політичну зрілість.

Комуністи, трудящі України, як і всі радянські люди, з повним схваленням зустріли рішення лютого Пленуму ЦК КПРС, на якому Генеральним секретарем ЦК КПРС одностайно обрано товариша К. У. Черненко. Костянтина Устиновича добре знають у нас в країні і за рубежем як видатного діяча нашої партії, активного борця за втілення в життя її політики, досягнення її енергійного керівника, який багато років працював з Л. І. Брежнєвим і Ю. В. Андроповим і вніс великий вклад в колективно вироблені рішення.

У численних відгуках відзначається, що у відповідальний момент в житті партії і держави членкині Пленуму ЦК КПРС переконливо продемонстрували перед країною і перед усім світом наступність політики, не порушуючи згуртованість і єдність нашої партії і її бойового штабу — ленінського Центрального Комітету, його керівного ядра — Політбюро ЦК КПРС.

Великий інтерес викликає промова товариша К. У. Черненка на лютовому Пленумі ЦК КПРС. Повсюдно висловлюється повна впевненість у тому, що Центральний Комітет, його

Політбюро і далі твердо й наполегливо проводитимуть ленінський генеральний курс нашої партії, курс на мирне співіснування держав з різним суспільним ладом, зміцнення інтернаціональної єдності всіх революційних сил сучасності і загальної миру, зроблять усе для здійснення великомасштабних заходів по підвищенню ефективності виробництва, для дальшого зростання народного добробуту.

Народ України, як і всі радянські люди, повністю підтримують рішення лютого Пленуму ЦК КПРС, одностайно схвалює ленінську внутрішню і зовнішню політику партії, її всебічно зважений і послідовний курс на вдосконалення розвинутого соціалізму, своїми практичними діями повсякденно зміцнює економічну та оборонну могутність нашої держави.

Промовець відзначив, що найважливіші політичні документи — звернення Центрального Комітету КПРС до всіх виборців, громадян Союзу Радянських Соціалістичних Республік матеріали лютого Пленуму ЦК КПРС — вчорашні характеристики виборчої платформи нашої Комуністичної партії, Чергові вибори до Верховної Ради СРСР, безсумнівно, дадуть новий могутній імпульс дальшому розвитку соціалістичної демократії, стануть яскравим підтвердженням непереможності блоку комуністів і безпартійних, зростання авторитету нашої ленінської партії.

За п'ять років, що минули після попередніх виборів до Верховної Ради країни, сталося чимало подій великого політичного значення. Відбувся XXVI з'їзд КПРС. Ного настанню були розвинуті й конкретизовані рішення наступних Пленумів ЦК КПРС. У них чітко визначено основні напрями поточального руху вперед у всіх сферах суспільного життя. Найважливішим політичним підсумком минулого п'ятиріччя є дальше підвищення керівної ролі КПРС, зміцнення морально-політичної єдності нашого суспільства. Яскравою демонстрацією торжества ленінської національної політики партії стало святкування 60-річчя утворення СРСР.

Як переконливо показано у Зверненні ЦК КПРС, сказав далі кандидат у депутати, за п'ять років, що минули після попередніх виборів, на більш високий рівень піднялась економіка. У минулому році досягнуто найвищих за останні п'ять років темпів розвитку промислового виробництва. У республіці понад план реалізовано промислової продукції на 1 мільярд 945 мільйонів карбованців. За успішне виконання державного плану 1983 року в промисловості Української РСР нагороджено перехідним Червоном прапором ЦК КПРС, Ради Міністрів

СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ.

Справді, всенародною справою стало здійснення Продовольчої і Енергетичної програм. Планомірно розв'язуються завдання переведення економіки на інтенсивний шлях розвитку на основі прискорення науково-технічного прогресу, крайнього використання величезного виробничого потенціалу, бережного, раціонального витрачання всіх ресурсів. Варто уваги, що останнім часом випереджаючим темпами зростає продуктивність праці. Це забезпечує послідовне здійснення принципу оплати за працю, неухильне зростання фондів суспільного споживання, розширює можливості житлового і соціально-культурного будівництва. Як зазначалося на лютовому Пленумі ЦК КПРС, наш прямий обов'язок — активніше розвивати позитивні тенденції, що проявляються в економіці країни, надати їм сталого характеру.

Багатогради завдання, які стоять перед радянською економікою, в підсумку пацїлені на те, щоб забезпечити дальше зростання добробуту і культури радянських людей. І зроблено тут немало. В усіх ділах країни втілені праця і душа робітника, колгоспника, інженера і техника, вченого і педагога, людей старших поколінь і нашої молоді. І за всім цим — велика організуюча і спрямовуюча робота нашої ленінської партії, Радянської держави, які беззастанно дбають про благо кожної радянської людини.

У рамках єдиного народногосподарського комплексу за останні п'ять років ще більше зміцнів економічний потенціал, забезпечено помітне просування вперед усіх союзних республік. На Україні, наприклад, істотно збільшились національний дохід, обсяг промислового виробництва. Здійснено велику програму капітального будівництва. Введено в дію такі великі об'єкти, як Чорнобильська, Ровенська і Південно-Українська атомні електростанції, Миколаївський глиноземний завод, сучасні шахти у Сєвродонецьку, Шахтарську і Павлограді. Збудовано також потужний хіміко-консервний комплекс на діпропильному комбінаті імені Дзержинського, унікальний прокатний стал «3000» на ждановському комбінаті імені Ілліча, великий комплекс по першій переробці нафти в Лисичанську, ряд підприємств будівельної індустрії, легкої і харчової промисловості.

Істотно зміцнено матеріально-технічну базу сільського господарства і агропромислового комплексу в цілому. Але, на жаль, заплановані темпи зростання загальних основних сільськогосподарських продуктів на п'ятиріччя поки що не досягнуто.

Після попередніх виборів збудовано 1 мільйон 657 тисяч квартир. Житлові умови поліпшили сім з половиною мільйонів чоловік. Це означає, що тепер за два роки побудується місто, яке дорівнює Києву. Помітно зросла мережа шкіл, професійно-технічних училищ, дитячих дошкільних закладів. Для народного господарства підготовлено близько двох мільйонів дипломованих спеціалістів. Дальшого розвитку набула сфера культури та обслуговування. Новими значними творами збагатились література і мистецтво.

Одним словом, підкреслив В. В. Щербицький, який би бк пашої діїспості ми не взяли, скрізь бачимо прикмети принципово нової якості життя трудящих. Вони не зводяться тільки до матеріального забезпечення, а вбирають у себе весь спектр повнокровного людського буття — сприятливий суспільний клімат і повну трудову зайнятість, колективістський дух і товаришеску взаємодопомогу, моральне здоров'я і почуття господаря країни. У нашому суспільстві добробут людини — це і всі реальні можливості, які дають їй змогу розвивати і застосовувати свої здібності як особи і громадянина, це і доступність народові освіти, охорони здоров'я, культури, впевненість у завтрашньому дні, це, нарешті, турбота про збереження природи та примноження її ресурсів в інтересах прийдешніх поколінь.

Вірадрпні зміни відбулися за останні п'ять років і в житті трудящих міста-героя Києва. Вклад киян у розвиток економічного і наукового потенціалу республіки неухильно зростає. Промисловість міста за цей період виробила продукції більше, ніж за сьому і восьму п'ятиріччя, разом узяті. Збільшується віддача науки. Економічний ефект від реалізації розробок наукових колективів столиці тільки в минулі п'ятиріччі перевищив два мільярди карбованців. Багато робиться в місті і в соціальному плані. За останні п'ять років збудовано 6,4 мільйона квадратних метрів планованого житла — це дорівнює всьому житловому фонду довоєнного Києва. Кращим стало транспортне обслуговування. Відкрито нові трамвайні і тролейбусні лінії, введено в дію дев'ять станцій метрополітену. Збудовано лікарняні корпуси, поліклініки, республіканський госпіталь для інвалідів Великої Вітчизняної війни. Здаю в експлуатацію дитячі дошкільні заклади на 22 тисячі місць.

До речі, відзначив В. В. Щербицький, в усіх цих соціальних заходах якнайповніше реалізуються суспільні фонди споживання, які постійно зростають і цього року досягнуть 491 карбованця на одного жителя республіки. Це і безплатне

навчання, і медична допомога, і оздоровлення трудящих — усе те, до чого ми давно звикли. А про це корисно інколи замислитись, особливо молодим людям, які наші величезні соціальні завоювання сприймають як справу звичайну, само собою зрозумілу.

Справжнім оглядом досягнень соціалістичного Києва стало святкування його 1500-річчя. В ювілейні дні місто було нагороджено орденем Дружби народів. Високими урядовими нагородами відзначено чотири тисячі киян. Результати роботи свідчать, що кияни працюють плідно і творчо, з добрим настроєм. Приємно сьогодні поздоровити всіх трудящих Києва з нагородженням міста перехідним Червоном Прапором ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ за досягнення високих результатів у Всесоюзному соціалістичному змаганні за підсумками 1983 року. Докладається багато зусиль, щоб зробити столицю республіки ще кращою, перетворити її в місто високопродуктивної праці, високої культури і зразкового громадського порядку.

Чим вище піднімається наше суспільство по шаблях соціального прогресу, відзначає далі В. В. Щербицький, тим повніше розкриваються свої творчі сили і все більш масштабні завдання ставлять перед собою. Є у нас, звичайно, і труднощі, є й недоліки.

Із дальшому вдосконаленні управління виробництвом, прискоренні науково-технічного прогресу, на нерозв'язаних завданнях, усуненні в'язких місць і недоліків зосереджує наша партія свою головну увагу. Такого підходу до справи вчив Володимир Ілліч Ленін. І так ми будемо робити й надалі. В дві цілі ленінської традиції головний наголос повсюдно повинен бути зроблений на дальшому підвищенні рівня господарювання, вдосконаленні стилю і методів роботи, зміцненні дисципліни, підвищенні організованості, діловитості і відповідальності кадрів. Щоб забезпечити досягнення всіх показників п'ятирічного плану, важливо тепер не тільки зберегти, а й нарощувати набрані темпи. А для цього необхідно, насамперед, краще використовувати основні виробничі фонди, наполегливіше формувати в кадрів новий тип економічного мислення, націлений на діловитість, ініціативу і соціалістичну підприємливість.

Як ударне завдання четвертого року п'ятиріччя сприйняли трудящі країни заклики ЦК нашої партії забезпечити в 1984 році надпланове підвищення продуктивності праці і додаткове збільшення собівартості продукції. В числі перших, хто ділом відповів на цей заклик, були кияни. Разом з трудящими Донецької області вони поклали початок масовому патріотичному рухові трудящих колективів

(Закінчення на 2—3 стор.).

ЗАКРІПЛЮЮЧИ ДОСЯГНУТЕ, НАРОЩУВАТИ ТЕМПИ

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.).

республіки за досягнення високіх кінцевих результатів. Підсумки роботи в січні, а також у лютому, який уже закінчується, показують, що настанови ЦК КПРС послідовно здійснюються.

Основи соціалістичного народовладдя, підкреслив промовець, становлять ради народних депутатів, які як форма політичної організації відкривають ні з чим незрівнянну можливість збирати, акумулювати, звертати на загальне благо ініціативу найширших мас, враховувати при вирішенні кожного питання величезний діапазон думок і пропозицій. Своїми посланнями до органів влади наш народ називає найбільш авторитетних людей, які користуються довірою колективів, здатні із знанням справи здійснювати відповідальні повноваження. Це справді народні депутати. Так, серед зареєстрованих у республіці кандидатів у депутати Верховної Ради СРСР більше половини становлять робітники і колгоспники, близько третини — жінки. Серед 176 кандидатів востаннє національності — 130 комуністів і 46 безпартійних. Усі ці люди — сумлінні трудівники, їх цікавить бездоганна робота, принципівості, державний підхід до справи, чуйне ставлення до потреб і запитів трудящих.

Нинішня виборча кампанія стала справжнім оглядом діяльності рад усіх ступенів. Багато уваги приділяється тому, як виконуються накази виборців. Більшість з них реалізується своєчасно. За наказами виборців багато зроблено для технічного переоснащення виробництва, реконструкції підприємств, будівництва житла, об'єктів охорони здоров'я і культури, поліпшення побутового обслуговування. У Києві, наприклад, за наказами виборців збудовано торговельні центри в Даринській і на Печерську, будинок побуту на Оболоні, ряд поліклінік, дитячих дошкільних закладів, кінотеатрів, проведено значну роботу по благоустрою.

Важливий обов'язок радянських органів — зміцнення соціалістичної законності, громадського порядку і дисципліни, створення всіх умов для того, щоб кожен житель міста міг повною мірою використовувати

і свої права, і сумлінно виконувати свої громадянські обов'язки. Зрозуміло, в усіх сферах роботи необхідно краще використовувати могутню силу трудового колективу.

Наша провідна, головна сила — це робітничий клас. Його відзначає сьогодні зростаюча загальна і технічна освіченість. Дедалі багатшим стає його духовний світ, його громадське та інтелектуальне життя. Робітничий клас несе в собі глибокі революційні традиції. Він завжди виходив на найважчий передній край, де на крутих поворотах історії випробувалася доля країни. Тому, коли ми говоримо про риси, необхідні для формування всебічно розвинутої особи, здатної розв'язувати найскладніші завдання, особи, найбільш ідейно стійкої, то це насамперед політична і моральна якість робочої людини, її зростаюча інтелігентність у найширшому розумінні слова.

Слід подбати, щоб повніше використовувати досвід розв'язання виробничих, соціальних і виховних завдань, нагромаджений в кращих колективах міста, таких, як виробничі об'єднання «Завод Арсенал» і «Київський радіозавод». Даринський шовковий комбінат та інші, щоб методи роботи передовиків і новаторів виробництва ставали загальним надбанням. Вимагаючи від партійних, державних, господарських органів конкретності, дієвості в роботі, Центральний Комітет КПРС підкреслює, що головне в керівництві, як учив В. І. Ленін, — це вміння практично організувати роботу.

Ніщо не завдає такої шкоди, як формалізм, бюрократизм, розрив між словом і ділом. У роботі з кадрами сьогодні важливо приділяти увагу, насамперед, підвищенню компетентності, зміцненню виконавської дисципліни, відповідальності за доручену справу перед партією і народом.

Обстановка у світі, сказав далі кандидат у депутати, загострилася нині до небезпечних меж. Джерелом цієї напруженості є імперський курс адміністрації США, яка розглядає всю земну кулю як зону своїх так званих «життєвих» інтересів, зухвало нехтує полю народів. Разом із своїми партнерами по НАТО США намагаються зламати існуючу воєнну рівновагу, яка є основою міжнародної безпеки, і добитися воєнної

переваги. Об'єктами зухвалого імперіалістичного розбою є багато країн і регіонів. Відповідно до проголошеного «хрестового походу» проти соціалізму як суспільно-політичної системи Вашингтон змінює і паліює свій інформаційно-пропагандистський апарат на розпалювання «психологічної війни».

У цій складній обстановці Центральний Комітет нашої партії діє твердо і послідовно, зважено і обачно, зміцнює необхідною мірою обороноздатність країни, вживає конкретних заходів для посилення нашої безпеки та безпеки наших союзників. Радянський народ розуміє, що мета ясно і послідовно міролюбної політики КПРС — зміцнення довіри між народами, повернення до розрядки і співробітництва. Але досягти цього можна лише в тому разі, якщо оборонна могутність Радянської держави і наших союзників буде достатньою, щоб стримати агресивні заміри паліїв війни. Як заявив у промові на лютому пленумі ЦК КПРС товариш К. У.

Черненко, Радянський Союз і далі буде надійним другом, вірним союзником для братніх країн соціалізму, залишиться солідарним з народами, які скинули ярмо колоніального гніту, стали на шляху самостійного розвитку. У відносинах з капіталістичними країнами наша держава буде незмінно вірна ленінському принципу мирного співіснування, який так необхідний народам у вік ядерної зброї і надточних ракет. Ця тверда і конструктивна лінія нашої партії користується повною підтримкою радянського народу.

Незабаром, сказав наприкінці В. В. Шербица, радянські люди прийдуть на виборчі дільниці, щоб здійснити своє конституційне право і виконати високий громадянський обов'язок — обрати депутатів до Верховної Ради країни. Всі найкращі почуття радянські люди звертають до ленінської Комуністичної партії. Наша партія є провідною політичною силою епохи, яка рухає історію вперед, до мети, що зветься людство, — комунізму. Ленінський геній осягає наші буденні справи і великі звершення, наше славне минуле, героїчне сучасне і наше світле майбутнє.

[РАТАУ].

Сторінка для старшокласників

ПОШТОВА
СКРИНЬКА «ВІТРИЛ»

116

Листів надійшло на адресу «Вітриль» з початку нового року.

Про що пишуть наші автори:

Восьмикласники Дібрівської восьмирічної школи, що в Новомиргородському районі, вносять свої пропозиції до проекту ЦК КПРС «Про основні напрями реформи загальноосвітньої і професійної школи».

«Зміцнюємо мир своїми ділами» — так називався збір, який пройшов у нашій школі. Йому було присвячені спеціальні випуски стінних газет, ілюстрованих юними художниками. На збір завітала ветеранка праці О. Ю. Дудник, О. К. Бровко, які й нині працюють у нашій школі. Комсомольці, піонери і жовтеники читали вірші, уривки з прозових творів про мир. Потім усі учасники збору поставили свої підписи під зверненням до ровесників берегти мир, боротися за нього», — так пише про своє шкільне життя семикласниця СШ № 10 м. Олександрії В. САГАТЮК.

«Комсомольська організація Паліївської восьмирічної школи Маловисіського району малочисельна. Але жоден шкільний захід не обходиться без участі спілчан. Піонери теж ніколи не бувають осторонь різноманітних конкурсів, виставок, олімпіад, що проходять постійно в школі. Так, одним з найцікавіших заходів, що пройшов тут, став День юного героя-антифашиста. В його програмі були конкурс на краще виконання політичного вірша і пісні, розповіді про юних героїв-антифашистів, виставка і захист політичного плаката. Активну участь у ньому взяли піонери дружини імені Павлика Морозова». Про це нам повідомив наш постійний кореспондент В. ТИЛЬНОВ.

«Вітриль» щиро вдячні Віті ЧЕРНОВІ за Бобринцю, Григорію ЛЕВЕНКУ за с. Рівного Новоукраїнського району.

Добрі справи — добрими

Школярі Йосипівської восьмирічної школи беруть активну участь у Всесоюзному марші юних лєнінців «Ім'я Леніна» — в серці кожного, вірність партії ділом доведемо. Вони прагнуть внести і свою частку у важливу загальнонародну справу, марку солідарності. Виручені кошти теж вирішено передати у Фонд миру. З початку року на рахунок юніорівських учнів уже більше ста карбованців.

З успіхом у школі пройшов конкурс малюнків

«Я бачу світ». Тут відзначилися і юніорівські Наталка Жирохова, Володимир Чашок, Наталка Коркач, Тетяна Матаж, Наталка Гікул.

Відбулося чергове засідання клубу «Інтернаціональний дружок Зсюрка», який свою роботу веде під девізом «Кому візьмемося всі за руки — міцнішим буде мир». Кілівці під керівництвом учительки інженерної школи С. Я. Заблоскої організовують цікаві заходи, дискусії, вони мають друзів у бага-

у Новоукраїнській середній школі № 6 на початку цього навчального року відкрився музей бойової слави. Не один рік червоної слідопити десятирічні збирали матеріали для майбутнього музею. Поставили за кошиками воїнами, які злилися Новоукраїну від німецько-фашистських загарбників. Ветерани прислали школярям фотографії, газети, листівки, книги воєнних років, ділилися спогадами про тяжкі бої за визволення Новоукраїнки, про друзів, які залишилися на полях цих боїв.

У просторих світлих кімнатах — цікаво оформлені стенди, експозиції. Ось, наприклад, стенд, який розповідає про бойовий шлях 50-ї Запорізької Новоградської Червонопрапорної дивізії. Тут розповідають про героїчних воїнів, які воювали нашої область від гітлерівських загарбників. На ньому вищеїчені фотографії, речі воїнів, все, що нагадує про нелегке солдатське життя. Багато експонатів музею виготовлено руками самих слідопитів.

Учні десятирічки мають змогу не тільки побувати тут на екскурсії. Вони проводять у музеї різноманітні тематичні конференції, уроки мужності. На цих уроках мужності виступають ветерани партії та праці, учасники Великої Вітчизняної війни. В їхніх розповідях зримо відчувається подих історії, розкривається мужність синів і дочок нашої Вітчизни, їх безмежна відданість рідній Комуністичній партії.

Недавно п'ятикласники середньої школи № 6 провели урок мужності «Згадаймо всіх поіменню», на який були запрошені колишній командир групи сапер партизанського з'єднання С. А. Ковпак Олександр Євграфович Лунашенко, нагороджений орденом Бойового Червоного Прапора та Вітчизняної війни II ступеня, багатьма медалями, заступник директора десятирічки з навчально-виховної роботи Олександр Олександрович Палес, який прийшов з боями Білорусі. Приблизно Угорщину, Румунію і за рятівні подвиги удостоєний ордена Слави III ступеня, медалей «За відвагу», «За взяття Будапешта».

На замітку: зустріч у шкільному музеї.

Фото і текст Г. ВРАДІЯ.

ЗУСТРІЧ МОЛОДИХ СПЕЦІАЛІСТІВ

Понад двісті п'ятдесят молодих спеціалістів сільськогосподарської області, випускників вищих навчальних закладів 1981—1983 років, з'їхалися минулої суботи до Кіровограда на свою першу зустріч, організовану обласним управлінням сільськогосподарства. Проходила вона в Палаці культури імені Компанієць.

З доповіддю «Про завдання спеціалістів сільськогосподарства області по дальшому підвищенню ефективності виробництва у світлі рішень XXVI з'їзду КПРС, травневого (1982 р.) і наступних Пленумів ЦК КПРС» на зустрічі виступив начальник обласного управління сіль-

ського господарства В. Я. Маслюченко. Цікаво, проблемно говорили з трибуни зустрічі головний інженер колгоспу імені Фрунзе Ульяновського району, заслужений інженер сільськогосподарства України О. І. Резнік, бригадир тракторної бригади колгоспу «Комінтерн» Бобринського району, Герой Соціалістичної Праці І. К. Гіплік, головний агроном колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району М. Х. Рубан, молоді спеціалісти — агроном колгоспу імені Шорса Долінського району Галина Валова, головний зоотехнік колгоспу

імені Леніна Вільшанського району Микола Мисан, головний економіст колгоспу імені Куйбишева Новомиргородського району Валентин Побережень, заступник головного бухгалтера колгоспу імені Шевченка Новоукраїнського району Таміла Цема, головний інженер колгоспу «Україна» Компанієцького району Микола Чупровський.

На закінчення зустрічі на запитання молодих спеціалістів відповів В. Я. Маслюченко. Учасники висловили загальну думку: такі зустрічі зробили традиційними.

У зустрічі взяв участь і виступив на ній секретар обкому Компартії України В. М. Шербица.

(Нагадати нашого кореспондента про зустріч молодих спеціалістів сільськогосподарської області читайте в наступному номері «Молодого комуніста».)

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ ПОВЕСТИ ЗА СОБОЮ

Недавно подивився цікаву стрічку «Обіцяючи бути...», яку поставили за власним сценарієм режисер Вячеслав Мисанюк на кіностудії імені М. Горького.

Головний герой фільму — молодий робітник Володимир Калінін. Комітет Комсомолу заводу відраджує його у підшефний підприємстві табір «Беріан» фазаруку. Вибір був не випадковим. Володимир до кожної справи підходить творчо, обирає нестандартні рішення. І ось ми вже з інтересом стежимо за першими кроками спортивного ватика (роль виконує актор Володимир Носик). Виявляється, це зовсім не просто — стати для дітей «співом», людиною, якій можна довіритися, сподіваючись на підтримку, на дружнє слово. Це дуже складно і відповідально — любити їх щиро, безкорисливо, знайти спільну мову. Але Володимир — не з тих, хто від-

ступає. Ні, він не піддається до своїх вихованців у надії здобути «дешевий» авторитет. Просто дуже хочеться йому, щоб ширіло табірне життя, щоб запам'ятовалося воно не лише випишними піснями та розвагами, а й чимось зримим і вагомим. І це теж непросто. Як старший вихователю табору Тамара Тимофієва, в ролі якої знялася театральна актриса Марія Виноградова, має свій погляд на організацію та проведення виховних заходів.

Як відомо, в моральному вихованні, в пробудженні активності педагогом важливо спиратися на психологічні особливості дітей. Юність безкорислива. На жаль, не пам'ятає про це Тамара Тимофієва, яка будь-який виховний захід у таборі намагається зробити надто яскравим та ефектним, за що завжди могла одержати грамоту чи диплом. А дітям обридла ця показуха.

Доречно сказати, що на прикладі стосунків старшого педагога і молодого вихователя Володі Калініна ми зустрічаємося, так би мовити, з повторенням пройденого в інших фільмах про вчительську професію — побудова за принципом «новатор-консерватор». Варто згадати, наприклад, героїню фільму «Ключ без права передачі», який недавно показували по телебаченню — молоді вчителі літератури Марину Максимівну. Головне для неї — проблема спілкування. Вона підчуває недостатню взаємність традиційних стосунків між учителями і дітьми, хоче зрозуміти їх та дитини. Придаємо, не всі колегі спускають шляху зближення учнів з Мариною Максимівною. Або інший фільм — гострий, претензійний і подчас актуальний — «Поденник директора школи». Не міг знайти індивідуального підходу до учня Івана Сер-

А. САРЖЕВСКИЙ, директор Кіровоградської СШ № 3.

